МЕТАБОЛІЧНІ ФАКТОРИ РИЗИКУ В ФОРМУВАННІ НЕСПРИЯТЛИВОГО ПЕРЕБІГУ ІШЕМІЧНОГО ІНСУЛЬТУ

Безсмертна Г.В., Безсмертний Ю.О.
Науково-дослідний інститут реабілітації інвалідів
Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова

Мета: оцінити вплив гіпергомоцистеїнемії (ГГЦ), дисліпідемії, маркерів запалення, антифосфоліпідних антитіл (АФС) на важкість перебігу ішемічного інсульту.

Методи. Обстежено 153 хворих віком 37–75 років, які перенесли ішемічний інсульт. Чоловіків було 81 (53%), жінок – 72 (47%). У хворих визначали рівень гомоцистеїну (ГЦ), ліпідів, медіаторів запалення С-реактивного білку (СРБ) і інтерлейкіну-6 (ІЛ-6), антикардіоліпінових антитіл до β-2-глікопротеїну 1 (АФС) та оцінювали їх вплив на важкість перебігу ішемічного інсульту.

Результати. Ліпідні фактори ризику мали помірний вплив на важкість перебігу ішемічного інсульту. Найменший вплив на стан пацієнтів в гострому періоді мав рівень ХС ЛПВГ. У відновному та віддаленому періодах в найбільшій мірі на стан пацієнтів впливав рівень ЗХ. Порівняно з рівнями ХС ЛПВГ та ТГ відносно більшим виявився вплив рівнів ЗХ та ХС ЛПНГ на когнітивні функції у пацієнтів. Рівень ГЦ та вміст АФС мали дещо більший вплив на важкість стану пацієнтів в гострому періоді інсульту, ніж ліпідні фактори ризику. За силою впливу на стан пацієнтів в гострому періоді інсульту рівень ІЛ-6 практично вдвічі переважав такий у ГЦ і більш ніж вдвічі ліпідні фактори ризику. У відновному періоді інсульту найбільший вплив на стан когнітивних функцій мав рівень ГЦ, в меншій мірі – рівень АФС. Вплив ГЦ та АФС на м'язову силу у пацієнтів, що перенесли інсульт був меншим, ніж їх вплив на когнітивні функції. Вплив СРБ, а особливо ІЛ-6 на м'язову силу був значно більшим, ніж вплив рівня ГЦ, чи антитіл АКА. Найбільш тісний зв'язок з важким перебігом ішемічного інсульту мали ГГЦ (>15 мкмоль/л), гіперхолестеринемія (ЗХ>6,3 ммоль/л), гіпертригліцеридемія (ТГ>2,5 ммоль/л), субклінічна запальна реакція (ІЛ-6>10 нг/л) та АФС.

Висновки. Високий рівень СРБ і ІЛ-6 мають вірогідно більший вплив на важкість стану пацієнтів в гострому періоді інсульту, ніж високий рівень ГЦ, ліпідів та наявність АФС. Рівень ГЦ та наявність АФС в більшій мірі ніж маркери запалення, чи ліпідні фактори ризику впливають на формування важких наслідків після перенесеного інсульту. Рівень ГЦ є найбільш значимим чинником, який впливає на когнітивні функції, а рівень ІЛ-6 – більше ніж інші фактори ризику впливає на зниження м'язової сили пацієнтів, що перенесли інсульт.